

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/53/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6412208586
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6412208586.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a členov senátu JUDr. Jaroslava Galla a JUDr. Petra Kvietka, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., IČO: 36 613 843, so sídlom Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava, proti žalovanému: X. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom M.R. N. XXX/XX, T. H. D., zast. JUDr. Andrej Cifra, advokát, J. Kráľa 5/A, Lučenec, o zaplatenie 6 976,94 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 15. 11. 2018, č. k. 6Cb/24/2013 - 235, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu m e n í tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 4 019,77 eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 4019,77 eur od 24.09.2009 do zaplatenia, všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. Vo zvyšnej časti žalobu z a m i e t a .
- III. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 15,22 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

odôvodnenie:

- Okresný súd napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 6 709,09 eur a 9 % ročný úrok z omeškania zo sumy 6709,09 eur od 24.09.2009 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Žalobu vo zvyšnej časti zamietol. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 92,32 %.
- Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že okresný súd takto rozhodol v ďalšom konaní, ako na odvolanie žalobcu odvolací súd uznesením č. k. 15Co/164/2018-213 zo dňa 12.09.2018 zrušil v danej veci vydaný rozsudok okresného súdu zo dňa 18.01.2018, č. k. 6Cb/24/2013 - 171 a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie z dôvodu, že okresný súd posúdil otázku dňa podania žaloby na súd žalobcom nesprávne a v nadväznosti na to nesprávne posúdil aj otázku premlčania uplatneného nároku.
- Po vrátení veci na ďalšie konanie, okresný súd v zmysle usmernenia odvolacieho súdu došetril otázku doručenia žaloby na súd a na základe predložených dôkazov ustálil, že žaloba bola na súd doručená telefaxovým podaním dňa 04. júla 2012, ktoré bolo písomne doplnené dňa 09.07.2012 t.j. v lehote do 3 dní, ktorej posledný deň pripadol na najbližší pracovný deň - pondelok, vzhľadom na plynutie lehoty počas dní, na ktoré pripadli sviatkov, sobota a nedeľa (§ 42 , § 57 O. s. p. účinného do 30.06.2016).

4. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalobca uplatnený nárok vyvodzoval zo Zmluvy o úvere a ďalších úverových produktoch zo dňa 24.09.2008, ktorá bola uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu GE Money, a.s., IČO 17 324 220, a žalovaným. Na základe uvedenej zmluvy poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému úver vo výške 150 000 Sk (4 979,09 eur), pričom žalovaný mal žalobcovi vrátiť túto sumu zvýšenú o odplatu a celkom mal mesačnými splátkami v počte 72 po 3211 Sk (106,59 eur) zaplatiť sumu 231 192 Sk (7 674,17 eur) s tým, že prvá splátka bola splatná 24.10.2008 a každá ďalšia splátka vždy k 24. dňu v mesiaci. Žalovaný úver riadne nesplácal, preto právny predchodca žalobcu úver predčasne zosplatnil k 04.07.2009.

5. Žalobca pohľadávku nadobudol zmluvou o postúpení pohľadávok, postúpenie bolo žalovanému oznámené listom zo dňa 23.09.2009. Žalobca sa žalobou domáhal zaplata sumy 6 976,94 eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania od 24.09.2009 do zaplata a náhrady trov konania.

6. Zmluvu o úvere súd vyhodnotil ako spotrebiteľskú zmluvu vzhľadom na povahu účastníkov (dlžník - spotrebiteľ, veriteľ - dodávateľ). na ktorú treba aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka (§ 52 a nasl.). Súčasne ide o spotrebiteľský úver v zmysle v tom čase účinného § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Podľa názoru súdu, Zmluva o úvere obsahuje všetky náležitosti v zmysle cit. zákona, nakoľko všetky podmienky predmetnej zmluvy o úvere umožňovali spotrebiteľovi (žalovanému) bez akýchkoľvek ťažkostí a s istotou identifikovať všetky obligatórne náležitosti zmluvy (rozsudok Súdneho dvora EÚ sp. zn. C-42/15 zo dňa 09.11.2016)

7. Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania, po posúdení skutkových okolností a právnom posúdení, súd nemohol žalobcovi priznať právo na zaplata celého dlhu z poskytnutého úveru t.j. sumu 6 976,96 eur, pretože splátky úveru vo výške 267,85 eur (časť splátky za apríl 2009 vo výške 54,67 eur, splátka za máj 2009 vo výške 106,59 eur, splátka za jún 2009 vo výške 106,59 eur) sú premlčané v trojročnej premlčacej dobe (§ 101 Občianskeho zákonníka), nakoľko žaloba bola na súd podaná dňa 04.07.2012. Súd priznal žalobcovi nárok na zaplata sumy 6 709,09 eur (6 976,94 eur - 267,85 eur), pozostávajúcej z nezaplatených splátok splatných počnúc od 24.07.2009 do 24.10.2014 (dohodnutá konečná splatnosť úveru) vzhľadom na to, že právny predchodca žalobcu predčasne úver zosplatnil k 04.07.2009 stali sa splatné aj budúce splátky. Trojročná premlčacia doba podľa § 101 Občianskeho zákonníka vo vzťahu k zosplatnenému dlhu neuplynula, keďže žalobca mohol svoje právo vykonať po prvý raz dňa 05.07.2009, t.j. nasledujúci deň po zosplatnení úveru a žaloba bola podaná na súd dňa 04.07.2012. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol.

8. Splátky, v ktorých mal žalovaný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky, boli splatné 24. deň v príslušnom mesiaci so splatnosťou prvej splátky 24.10.2008. Odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti každej splátky začala ohľadne nej plynúť trojročná premlčacia doba podľa § 101 Občianskeho zákonníka. Nebolo sporné, že žalovaný na úver poukázal celkovú sumu 691,46 eur, teda pri dohodnutej mesačnej splátke 106,59 eur uvedená suma zodpovedá zaplata pravidelných mesačných splátok v plnej výške splatných v dňoch 24.10.2008, 24.11.2008, 24.12.2008, 24.01.2009, 24.02.2009, 24.03.2009 a čiastočnej úhrade vo výške 51,92 eur splátky splatnej dňa 24.04.2009. Ako je vyššie uvedené, časť splátky za apríl 2009 vo výške 54,67 eur, splátka za máj 2009 vo výške 106,59 eur, splátka za jún 2009 vo výške 106,59 eur sú premlčané, a splátky počnúc od 24.07.2009 do 24.10.2014 (konečná splatnosť úveru), ktoré sa stali splatnými predčasne k 4.07.2009 uplatnil žalobca dôvodne.

9. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. súd žalobcovi z prisúdenej sumy 6 709,09 eur priznal úrok z omeškania vo výške 9 % ročne ako žalobca uplatnil. Úrok bol účtovaný v správnej výške, a odo dňa 24.09.2009 ako žalobca žiadal (hoci úver bol zosplatnený k 04.07.2009) do zaplata.

10. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP, prevažne úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v pomere jeho úspechu vo veci, pričom čistý úspech žalobcu je 92,32 % (úspech žalobcu 96,16 % - úspech žalovaného 3,84 %). O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

11. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný voči výroku, ktorým súd žalobe žalobcu vyhovel.

12. Žalovaný zotrváva na názore, že úver je bezúročný a bez poplatkov v dôsledku chýbajúcich obsahových náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a preto má žalobca nárok iba na zaplatenie neuhradenej časti istiny čerpaného úveru, čo podľa jeho výpočtov je suma 4 287,62 eur (4 979,06 eur poskytnutý úver - 691,46 eur, ktoré žalovaný zaplatil). V zostávajúcej časti, do sumy 2 689,32 eur je žaloba nedôvodná.

13. Súd sa nezaoberal skúmaním prítomnosti všetkých náležitostí, ktoré má obsahovať zmluva o úvere v zmysle zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Okresný súd iba skonštatoval, že v súlade s názorom odvolacieho súdu zmluva obsahovala všetky obligatórne náležitosti, nakoľko podmienky úverovej zmluvy umožňovali spotrebiteľovi bez akýchkoľvek ťažkostí ich identifikovať a ďalej uvádza, že zmluva obsahuje výšku poskytnutého úveru, počet mesačných splátok, výšku mesačných splátok, termín splatnosti splátok a termín splatnosti prvej splátky. Ďalšie náležitosti okresný súd vôbec neskúmal, hoci ich skúmať mal. Podľa názoru žalovaného v zmluve nie je uvedená ročná úroková sadzba (písm. h)), RPMN (písm. j)) uvedená v zmluve nie je správne vypočítaná, má byť vyššia než 15,49 %, pretože nezahŕňa poplatok 5 040 Sk žalovanému zinkasovaný z účtu dňa 25.09.2008, v zmluve chýba náležitosť priemerná hodnota RPMN (písm. k)). Ohľadom konečnej splatnosti úveru (písm. g)) súd dospel k nesprávnym právnym záverom.

14. Súd nesprávne posúdil aj otázku premlčania nároku. Žalobca bol povinný pri uplatnení práva na zosplatenie zvoliť postup podľa § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, kedy začína plynúť premlčacia doba nie odo dňa zosplatenia úveru, ale odo dňa zročnosti nesplatennej splátky.

15. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol rozsudok okresného súdu v napadnutej časti potvrdiť.

16. Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v medziach daných ust. § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contrario, z dôvodu, že nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nevyžadoval to ani dôležitý verejný záujem, aplikujúc procesný postup podľa § 382 CSP, rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 zmenil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia. Podľa § 396 ods. 2 CSP odvolací súd rozhodol o trovách konania.

17. Podľa § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

18. Podľa ust. § 382 CSP, ak má odvolací súd za to, že sa na vec vzťahuje ustanovenie všeobecne záväzného právneho predpisu, ktoré pri doterajšom rozhodovaní veci nebolo použité a je pre rozhodnutie veci rozhodujúce, vyzve strany, aby sa k možnému použitiu toho ustanovenia vyjadrili.

19. Žalobným návrhom, doručeným súdu dňa 04.07.2012, sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 6 976,94 eur spolu s ročným úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 24.09.2009 do zaplatenia a náhrady trov konania.

20. Odvolací súd konštatuje, že v danej veci súd pôvodne rozhodol v skrátrenom konaní platobným rozkazom č. k. 16Rob/495/2012-38 dňa 27.02.2013, ktorý súd v dôsledku žalovaným podaného odporu zrušil v celom rozsahu a nariadil vo veci pojednávanie. Odvolaním napadnutým rozsudkom č. k. 6Cb/24/2013-235 zo dňa 15.11.2018 okresný súd rozhodol o žalobnom návrhu po zrušení jeho predchádzajúcich rozsudkov odvolacím súdom vydaných v danej veci dňa 14.01.2014 pod č. k. 6Cb/24/2013-85 a dňa 18.01.2018 pod č. k. 6Cb/24/2013-171. Rozsudok zo dňa 14.01.2014 bol zrušený a vec vrátená okresnému súdu uznesením odvolacieho súdu zo dňa 20.07.2017 č. k. 15Co/176/2017-144 z dôvodu, že okresný súd sa v konaní napriek žalovaným vznesenej námietke premlčania uplatneného nároku vôbec nezaoberal otázkou premlčania a nasledujúci rozsudok okresného súdu zo dňa 18.01.2018 bol zrušený a vec vrátená okresnému súdu uznesením odvolacieho súdu zo dňa 12.09.2018 č. k. 15Co/164/2018 - 213 z dôvodu, že okresný súd nesprávne posúdil otázku dňa doručenia žaloby na súd, od ktorého dňa nadväzne posudzoval plynutie premlčacej doby (za deň doručenia žaloby pôvodne ustálil deň 09.07.2012, avšak bolo preukázané, že žaloba bola na súd podaná dňa 04.07.2012.) potom otázka premlčania nemôže byť správne posúdená.

21. Odvolaním napádaný rozsudok okresného súdu zo dňa 15.11.2018 uvádza skutkový stav, ktorý považoval okresný súd za rozhodujúci, uvádza výsledky vykonaného dokazovania, tiež pre rozhodnutie smerodajné ustanovenia právnych predpisov, z ktorých vyvodil svoje právne názory vysvetlené v odôvodnení rozsudku. Pravdou je, že súd prvej inštancie do odôvodnenia rozsudku neprevzal nezanedbateľnú časť odôvodnenia svojho rozsudku zo dňa 14.01.2014 (rozsudok bol žalovanému, resp. jeho právnomu zástupcovi doručený dňa 06.03.2014), ktorý bol zrušený odvolacím súdom, v ktorého odôvodnení okresný súd uvádza dôvody a dáva odpoveď na odvolacie námietky žalovaného ohľadom posúdenia žalovaným vytkaných nedostatkov obsahových náležitostí posudzovanej zmluvy o spotrebiteľskom úvere (konkrétne išlo o náležitosti vyžadované podľa ust. § 4 ods. 2 písm. g) konečná splatnosť úveru, h) ročná úroková sadzba, i) výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, j) ročná percentuálna miera nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom). Aj v nasledujúcom rozsudku okresného súdu zo dňa 18.01.2018, v ktorom okresný súd vykonal to, čo mu vytkol odvolací súd v zrušujúcom rozhodnutí, teda vyporiadať sa s otázkou premlčania uplatňovaného nároku, sa okresný súd z hľadiska obsahových náležitostí zmluvy obmedzil len na konštatovanie, že zmluva o úvere obsahuje všetky obligatórne náležitosti, čo však bolo nepostačujúce, hoci s odkazom aj na názor odvolacieho súdu vychádzajúci z rozsudku súdneho dvora EÚ sp.zn. C-42/15, že všetky podmienky úverovej zmluvy (ich súvislosť) umožňovali žalovanému (spotrebiteľovi) bez ťažkostí a s istotou identifikovať obligatórne náležitosti zmluvy. Odvolací súd považoval toto za potrebné uviesť v tej súvislosti, že samotná skutočnosť, že okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku (ktorý je predmetom preskúmania v tomto odvolacom konaní) neuviedol detailne svoj názor na každú, jednotlivú obsahovú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, automaticky neznamená, že v prebiehajúcom konaní zmluvu o spotrebiteľskom úvere okresný súd nepodrobil prieskumu z hľadiska dodržania zákonom predpísaných obsahových náležitostí, keď v odôvodnení rozsudku zo dňa 15.11.2018 uviedol iba svoj výsledný názor - záver, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere má všetky obsahové náležitosti stanovené v § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, pretože tieto žalovaný bez akýchkoľvek ťažkostí a s istotou mohol identifikovať z ostatných podmienok zmluvy. Vzhľadom na stranám sporu v danom konaní doručené rozhodnutia, s ktorými sa mali možnosť oboznámiť (tak žalobca ako aj žalovaný), uvedenému záveru okresného súdu nemožno vytknúť medzerovitosť v uvažovaní, teda také rozpory v jeho dôvodoch, ktoré by zakladali prekvapivosť (nečakanosť) rozhodnutia, avšak na druhej strane treba mať na zreteli, že meritórne rozhodnutie súdu prvej inštancie vydané po zrušujúcom rozhodnutí odvolacím súdom nahrádza pôvodné rozhodnutie a je treba aby tomu zodpovedal aj jeho obsah vyhotovenia.

22. Z odôvodnenia rozsudku okresného súdu vyplýva, že okresný súd žalobe žalobcu vyhovel čiastočne, do sumy 6 709,09 eur s príslušenstvom, pričom v zamietavej časti rozhodnutie založil na zistení, že žalobcom uplatnený nárok je do sumy 267,85 eur premlčaný v trojročnej premlčacej dobe podľa § 101 Občianskeho zákonníka.

23. Žalovaný v odvolaní namieta, že súd sa nezaoberal prítomnosťou všetkých obligatórnych náležitostí, ktoré predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere mala obsahovať v zmysle vtedy platného a účinného zákona o spotrebiteľských úveroch. Súdu vytyka, že sa nijakým spôsobom nevysporiadal s absenciou ročnej úrokovej sadzby a priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov, že konečná splatnosť úveru mala byť vyjadrená konkrétnym dátumom, a v zmluve uvedená ročná percentuálna miera nákladov nie je správne vypočítaná. Pri zistení uvedených nedostatkov by súd musel konštatovať bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru.

24. Žalobou uplatnený nárok je odvodený zo Zmluvy o úvere a ďalších produktoch uzatvorenej dňa 24.09.2008 medzi právnym predchodcom žalobcu GE Money, a.s., IČO 17 324 220, a žalovaným. Žalobca predmetnú pohľadávku nadobudol postúpením od spoločnosti GE Money, a.s., na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok ešte pred podaním žaloby. Medzi stranami nebolo sporné, že ide o spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú sa vzťahuje režim spotrebiteľského práva, že na daný právny vzťah je potrebné aplikovať právne normy Občianskeho zákonníka, že sa súčasne jedná o spotrebiteľský úver v zmysle v tom čase účinného § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Tento zákon v ust. § 4 ods. 2 písm. a) až s) stanovoval určité náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere (obligatórne náležitosti) a zároveň, že absencia náležitostí podľa písm. a), b), d) až j), k) a l) vyvoláva bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru (§ 4 ods. 3 cit. zákona). Preto bolo v konaní potrebné zaoberať sa otázkou ich zahrnutia v zmluve o úvere a to ex offa v súlade s ust. § 295 CSP, podľa ktorého súd

môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci, pričom súd aj bez návrhu zabezpečí taký dôkaz.

25. Odvolací súd zotrváva na názore, ktorý uviedol aj vo svojom zrušujúcom uznesení zo dňa 20.09.2017, že podmienku uvedenia tej-ktorej náležitosti v zmluve o spotrebiteľskom úvere možno mať za splnenú, pokiaľ podmienky zmluvy o úvere (v ich súvislosti) umožňovali spotrebiteľovi (žalovanému) bez akýchkoľvek ťažkostí a s istotou identifikovať tú-ktorú obligatórnu náležitosť zmluvy (rozsudok Súdneho dvora EÚ sp. zn. C-42/15 zo dňa 09.11.2016).

26. V súlade s vyššie uvedeným odvolací súd dospel k záveru, že podmienku, uviesť v zmluve náležitosť podľa § 4 ods. 2 písm. g) zákona č. 258/2001 Z. z., konečnú splatnosť úveru, žalobca splnil. V zmluve je uvedený celkový počet pravidelných mesačných splátok úveru číslom „72“ a je uvedené, kedy je splatná prvá splátka úveru „do 24.10.2008“, kedy je splatná druhá a nasledujúce splátky úveru „k 24. dňu v mesiaci“. Teda podmienky zmluvy o úvere umožňujú spotrebiteľovi - žalovanému bez ťažkostí a s istotou identifikovať termín konečnej splatnosti úveru, t.j. 24.10.2014.

27. Žalobca splnil aj svoju povinnosť uviesť v zmluve v zmysle ust. § 4 ods. 2 písm. j) zákona 258/2001 Z. z. ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom, čo vyjadril percentom 16,63 % a sumou ceny úveru 231192 Sk (7694,17 eur). V zmluve o úvere sa neuvádza hodnota RPMN 15,49 %, ktorú výšku žalovaný spochybňuje v podanom odvolaní, že „RPMN má byť vyššia“ (?), žiadny vlastný výpočet RPMN, ktorý by mal byť podľa jeho názoru správny, žalovaný nepredložil.

28. Žalobca dodržal aj povinnosť uviesť v zmluve náležitosť stanovenú v § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z. z. a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Zmluva zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a termíny splátok. V zmluve je uvedená celková výška mesačnej splátky hodnotou 3211 Sk (106,59 eur), je uvedený celkový počet pravidelných mesačných splátok číslom „72“ a je uvedené, kedy je splatná prvá splátka úveru „do 24.10.2008“, kedy je splatná druhá a nasledujúce splátky úveru „k 24. dňu v mesiaci“. Ust. písm. i) nemožno vykladať tak, aby dodávateľ v zmluve o úvere mal povinnosť uvádzať samostatne rozpis jednotlivých položiek splátky v zložení výška istiny, výška úroku a výška poplatku (je postačujúce, ak rozpis jednotlivých položiek každej splátky sa uvádza v amortizačnej tabuľke, ktorá nie je automaticky súčasťou každej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a povinnosť ju vydať má veriteľ na základe žiadosti dlžníka/spotrebiteľa).

29. V súvislosti s ust. § 4 ods. 2 písm. h) zákona č. 258/2001 Z. z. určujúcim uviesť v zmluve ročnú úrokovú sadzbu, okresný súd v jeho rozsudku zo dňa 14.01.2014 (ktorý ale bol odvolacím súdom zrušený) odkazoval na k zmluve o úvere prináležiace Obchodné podmienky pre úver, že dlžník v ich zmysle je povinný platiť za služby poskytnuté veriteľom úroky, poplatky a ostatné platby podľa aktuálneho Sadzobníka, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere (bod 2.3 OP). Priamo v zmluve, v časti označenej „Spoločné ustanovenia“, je uvedené, že dlžník svojím podpisom potvrdzuje, že sa oboznámil s OP, nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať, oboznámil sa aj so Sadzobníkom, najmä s výškou úrokovej sadzby z čerpaných peňažných prostriedkov a úroku z omeškania, zároveň potvrdzuje prevzatie zmluvy o úvere vrátane textu OP, formulára o zmluvných podmienkach a Sadzobníka. V k zmluve priložených Obchodných podmienkach je pod bodom 12.4. uvedený „Výňatok zo Sadzobníka poplatkov spoločnosti GE Money“ a v rámci toho „mesačná ročná sadzba za revolvingový úver 1,89 % (je súčasťou RPMN)“. Okresný súd zjavne z tohto mal zato, že je ročná úroková sadzba v zmluve uvedená právne relevantným spôsobom. Podľa názoru odvolacieho súdu niet pochýb o tom, že v zmysle v Zmluve o úvere uvedeného dojednaní v znení: „Zákazník (klient) sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť, zaplatiť úroky a splniť ostatné povinnosti podľa zmluvy o úvere“, že žalovaný prijal záväzok zaplatiť úroky zo sumy poskytnutého úveru. Avšak odvolací súd zastáva názor, že údaj o tom, na akej konkrétnej výške úročenia sa zmluvné strany dohodli, má byť uvedený priamo v zmluve o úvere (v zhrnutí zmluvy - medzi hlavnými prvkami zmluvy), aby neboli akékoľvek pochybnosti o dojednaní zmluvných strán o výške ročnej úrokovej sadzby (daný prípad, kedy žalovaný spochybňuje uvedenie úrokovej sadzby v zmluve). Pokiaľ ide o spotrebiteľskú zmluvu, žalobca si totiž môže účtovať len úroky, ktoré boli zmluvnými stranami v spotrebiteľskej zmluve individuálne dojednané, tak to vyplýva z ust. § 4 ods. 4 zákona č. 258/2001 Z. z.. Dohodu o výške ročnej úrokovej sadzby nemožno uzavrieť len všeobecným odkazom na Obchodné podmienky a Sadzobník žalobcu, ktoré nie sú podpísané obidvomi zmluvnými stranami.

30. Odvolací súd považoval za dôvodnú odvoláciu námietku žalovaného, že v danej zmluve o úvere nie je uvedená náležitosť zmluvy stanovená podľa ust. § 4 ods. 2 písm. k) zákona č. 258/2001 Z. z., t.j. priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platná ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnená podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok. Tento údaj (písm. k) ods. 2 § 4) je osobitný zákonom č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch vyžadovaný údaj, ktorý je odlišný od údajov vyžadovaných v zmysle písm. j) ods. 2 § 4 tzv. ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, vypočítaných na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V spotrebiteľskej úverovej zmluve sú veritelia povinní uvádzať od 29.06.2008 aj údaj podľa ust. § 4 ods. 2 písm. k) novely zákona č. 568/2007 Z. z. účinného od 01.01.2008, ktorým sa novelizoval zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v tom zmysle, že sa zaviedla povinnosť veriteľovi uvádzať v zmluve o spotrebiteľskom úvere priemernú hodnotu RPMN na príslušný spotrebiteľský úver platnú ku dňu podpisu zmluvy, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 zákona. V súlade s § 2 Vyhlášky Ministerstva financií SR č. 660/2007 Z. z. o predkladaní údajov veriteľmi poskytujúcimi spotrebiteľské úvery, Ministerstvo financií SR na svojej internetovej stránke prvýkrát zverejnilo priemerné hodnoty RPMN na jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov dňa 29.04.2008. Podľa § 8aa ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere a formulár (§ 3 ods. 5) musí obsahovať prvýkrát priemernú hodnotu RPMN (§ 4 ods. 2 písm. k)) do dvoch mesiacov po jej zverejnení podľa § 7a ods. 2. Priemerné hodnoty RPMN pre jednotlivé typy spotrebiteľských úverov boli MF prvýkrát zverejnené 29.04.2008, tak v zmysle § 8aa ods. 1 zákona, podľa ktorého zmluva o spotrebiteľskom úvere a formulár (§ 3 ods. 5) musí obsahovať prvýkrát RPMN (§ 4 ods. 2 pís. k) do dvoch mesiacov po jej zverejnení podľa § 7a ods. 2, veritelia sú povinní údaj RPMN v zmluvách uvádzať od 29.06.2008 vrátane. Uvádzanie tejto priemernej hodnoty veriteľmi od 29.04.2008 do 28.06.2008 bolo dobrovoľné. Nakoľko posudzovaná zmluva o spotrebiteľskom úvere bola uzatvorená dňa 24.09.2008, potom veriteľ bol povinný v nej uviesť už aj „priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú ku dňu podpisu zmluvy“ a nielen „ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.“

31. Zákon č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom k 24.09.2008 v § 4 ods. 3 sankcionuje neuviedenie obsahových náležitostí podľa § 2 písm. a), b), d) až j), k) a l) v spotrebiteľskej zmluve bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou poskytnutého úveru. Je postačujúce, pokiaľ chýba čo i len jedna z uvedených obligatórnych náležitostí. Odvolací súd konštatuje, že aj v posudzovanom prípade ide o takúto situáciu, preto je úver poskytnutý žalobcom žalovanému bezúročný a bez poplatkov. (Uvedený záver má podstatný vplyv na výsledok rozhodnutia vo veci, čo do výšky nároku, ktorý možno priznať.) Pritom odvolací súd postupoval podľa ust. § 382 CSP a písomnou výzvou zo dňa 30.05.2019 vyzval strany konania, aby sa v lehote do 10 dní od doručenia výzvy písomne vyjadrili k možnosti aplikácie ust. § 4 ods. 2 písm. k) zákona č. 258/2001 Z. z., ktoré pri doterajšom rozhodovaní veci nebolo použité a podľa názoru súdu je pre rozhodnutie veci rozhodujúce. Uvedenú výzvu prevzal žalobca dňa 04.06.2019, v reakcii na výzvu uviedol, že predmetná zmluva neobsahuje náležitosť v zmysle výzvy, navrhol, aby súd rozhodol podľa zákona. Žalovaný výzvu prevzal dňa 03.06.2019 a opakovane uviedol, že v dôsledku absencie náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. k) priemernej hodnoty RPMN v zmluve o úvere (tento údaj nie je na žiadnom mieste uvedený) je treba predmetný úver považovať za bezúročný a bez poplatkov.

32. Odvolacie námietky žalovaného sa týkali aj posúdenia premlčania nároku žalobcu okresným súdom. Podľa názoru žalovaného mal súd zvoliť postup podľa § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, začiatok plynutia premlčacej doby mal posudzovať v zmysle § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka „odo dňa zročnosti nesplatennej splátky, pre omeškanie ktorej so zaplatením právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru“ a nie od zosplatenia úveru.

33. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najneskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozorní spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

34. Občiansky zákonník upravuje premlčateľnosť práv v ust. § 100 a nasledujúcich. V § 101 ide o „všeobecnú“ premlčaciu dobu, ktorá je trojročná a uplatní sa všade tam, kde zákon pre určité právo neupravuje osobitnú premlčaciu dobu, pričom premlčacia doba začína plynúť odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Podľa § 103 ods. 1, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti, ods. 2, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročný celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. (Ods. 2 platí však iba pre prípad, že si veriteľ „dojednal“ so spotrebiteľom možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti dlhu v súlade so zákonom - § 565 v spojení s ust § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka).

35. Žalobca v žalobe uviedol: „Vzhľadom na to, že odporca bol v zmysle Obchodných podmienok v omeškani s platením viac ako troch splátok, došlo k zosplatneniu úveru, a to ku dňu, keď je v Platobnej histórii uvedená položka s názvom „Zrieknutie sa budúceho poplatku za vedenie účtu“, čím bola platnosť zmluvy v súlade so zmluvnými ustanoveniami ukončená.“ V predloženej platobnej histórii je položka „Zrieknutie sa budúceho poplatku za vedenie účtu“ uvedená ku dňu 04.07.2009.

36. To, že samotné zosplatnenie úveru k 04.07.2009 strany nerozporovali, nezabavuje súd povinnosti ex officio preskúmať, či bolo dojednanie o zosplatnení dohodnuté v zmluve platne, či spĺňa podmienky určitosti a zrozumiteľnosti, či je v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a či zákonné predpoklady stanovené v § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pri zosplatnení úveru zo strany veriteľa - dodávateľa boli dodržané. Odhliadnuc od skutočnosti, že podľa názoru odvolacieho súdu, právo veriteľa na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru nemusí byť upravené priamo v texte zmluvy, a postačuje, ak je uvedené v Obchodných podmienkach, na ktoré zmluva výslovne odkazuje a súčasne je zmluva podpísaná, avšak tieto Obchodné podmienky musia byť spotrebiteľovi pri podpise zmluvy známe alebo sú k návrhu zmluvy priložené, a to v okamžiku akceptácie zmluvy (daný prípad - teda možno mať za to, že žalobca bol k zosplatneniu úveru oprávnený podľa OP), ani v takomto prípade nemožno vychádzať iba z ničím nepodložených úvah žalovaného, že „nakoľko k zosplatneniu úveru došlo dňa 04.07.2009, musel pôvodný veriteľ zo žalovanej pohľadávky vychádzať z nezaplatených aspoň 4 splátok ešte pred samotným zosplatnením, konkrétne ide o splátky splatné dňa 24.03.2009, 24.04.2009, 24.05.2009, 24.06.2009, a preto premlčacia doba začala plynúť najneskôr dňa 24.03.2009 - odo dňa zročnosti tejto nesplatennej splátky“. Súd nemôže hľadať odpoveď pre vec rozhodujúce skutočnosti z dohadov a predpokladov, a pokiaľ by uveril uvedenému tvrdeniu žalovaného, bez predloženia potrebných dôkazov by zostalo nezrejmým na základe akých vykonaných dôkazov, skutkových tvrdení by súd k takémuto záveru dospel. Navyše odvolací súd poznamenáva, že uvedenej úvahe žalovaného odporuje samotný fakt, že ak žalovaný zaplatil žalobcovi celkom sumu 691,46 eur a prvá splátka bola splatná k 24.10.2008, tak pri výške splátok 106,59 eur došlo k úhrade šiestich mesačných splátok v plnej výške (od 24.10.2008 až 24.03.2009) a aj k čiastočnej úhrade siedmej splátky (vo výške 51,87 eur) splatnej k 24.04.2009. V konaní neboli súdu preložené žiadne listiny, ktoré by preukazovali, že veriteľ ešte pred zosplatnením úveru upozornil písomne dlžníka - spotrebiteľa (žalovaného) na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru pre omeškanie so zaplatením splátky splatnej k 24.03.2009 (ani inej, konkrétnej splatnej splátky), súd nemohol jednoznačne konštatovať dodržanie podmienok upravených v ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktoré je korektívom k § 565 Občianskeho zákonníka (žalobca môže uplatniť právo podľa § 565 (zosplatnenie dlhu) najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva). Týmto sa riadil pri posudzovaní premlčania aj súd, keď v prejednávacom prípade aplikoval ust. § 101 Občianskeho zákonníka, t.j. všeobecnú právnu úpravu premlčania, že premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Súd z vyššie uvedených dôvodov (keď nebolo preukázané splnenie zákonných podmienok ust. § 53 ods. 9 (ods. 8 k 4.7.2009) Občianskeho zákonníka) neakceptoval názor žalovaného, že premlčacia doba začala plynúť v jednotnej premlčacej dobe odo dňa splatnosti splátky, ktorá vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru vyvolala (§ 103 veta druhá Občianskeho zákonníka). Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, keď strany nepopreli, že právny predchodca žalobcu úver zosplatnil k 04.07.2009, tak žalobca mohol svoje právo (zosplatnený zostatok dlhu) uplatniť na súde po prvý raz dňa 05.07.2009 a odvtedy začala plynúť všeobecná trojročná premlčacia doba. Žaloba bola na súd podaná dňa 04.07.2012 pred uplynutím premlčacej doby (§ 122 ods. 2 CSP - koniec lehoty určenej podľa rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína.). Aj pri predčasnom zosplatnení úveru však vo všeobecnosti platí, že ani vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru nemá za následok predĺženie premlčacej doby tých splátok úveru, u ktorých premlčacia doba uplynula do vyhlásenia

predčasnej splatnosti úveru. V posudzovanom prípade sú tak premlčané: časť splátky vo výške 54,67 eur splatnej .v mesiaci apríl 2009 dňa 24.04.2009 (106,59 mínus suma 51,92 bola uhradená), splátka splatná v mesiaci máj 2009 dňa 24.05.2009 vo výške 106,59 eur a splátka splatná v mesiaci jún 2009 dňa 24.06.2009 vo výške 106,59 eur (celkom premlčaná suma je 267,85 eur), ktoré bolo treba uplatniť na súde najneskôr do uplynutia trojročnej premlčacej doby, a nie je premlčaný dlh - zosplatnený zostatok pozostávajúci zo splátok úveru splatných po 24.06.2009 t.j. splátky splatné počnúc v mesiaci júl 2009 - od 24.07.2009 a nasledujúce až do 24.10.2014 (dohodnutá konečná splatnosť úveru), ktoré sa ale stali predčasne splatnými k 04.07.2009.

37. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že úver poskytnutý právnym predchodcom žalobcu žalovanému je bezúročný a bezpoplatkový, potom v posudzovanom prípade žalobca má nárok len na vrátenie žalovaným nesplatenj istiny úveru poskytnutého žalobcom a to v rozsahu nepremilčanej časti uplatneného nároku, keďže súd žalovaným vznesenú námietku premlčania posúdil ako dôvodnú v danom prípade. Žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 4 979,06 eur (150 000 Sk) mínus suma 691,46 eur, ktorú žalovaný žalobcovi zaplatil = 4287,62 eur t.j. nesplatená, dlžná istina úveru a z toho nepremilčaná časť je 4 019,77 eur (4 287,62 eur dlžná istina mínus 267,85 eur premlčaná suma).

38. Odvolací súd rozsudok okresného súdu zmenil tak, že žalobcovi priznal nárok voči žalovanému na zaplatenie sumy 4 019,77 eur. Žalovaný sa dostal do omeškania s plnením svojho záväzku voči žalobcovi, preto súd z prisúdenej sumy priznal žalobcovi úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb. t.j. vo výške 9 % ročne a od 24.09.2009 (dňom nasledujúcim po postúpení pohľadávky žalobcovi ako žalobca uplatnil) do zaplatenia.

39. Vo zvyšnej časti súd žalobu žalobcu zamietol, ako nedôvodnú z dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a z dôvodu premlčania uplatneného nároku.

40. V súlade s ust. § 232 ods. 3 CSP súd uložil lehotu na plnenie 3 dni, žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi prisúdené plnenie do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

41. Podľa § 396 ods. 2 CSP, ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

42. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana v spore úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

43. Podľa § 262 CSP, ods. 1 o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Ods. 2, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým, sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

44. O trovách konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 396 ods. 2, § 255 ods. 2 v spojení s ust. § 262 ods. 1 CSP. Pri rozhodovaní o trovách konania sa vždy posudzuje celkový konečný úspech vo veci, nie čiastkové úspechy strán sporu počas prebiehajúceho konania, napr. keď sa vec zruší. Žalobca sa v konaní domáhal zaplatenia 6 976,94 eur. Žalobca bol úspešný v časti 4 019,77 eur, čo je v percentuálnom vyjadrení pomer jeho úspechu vo veci 57,61 % a pomer jeho neúspechu vo veci je 42,39 %, čo predstavuje pomer úspechu žalovaného. Prevažuje úspech žalobcu (57,61% - 42,39 %) jeho čistý úspech vo veci je 15,22 %. Preto súd žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 15,22 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP). Žalovaný je povinný trovy žalobcovi zaplatiť do 3 dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

45. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,

- b) kto ho robí,
 - c) ktorej veci sa týka,
 - d) čo sa ním sleduje a
 - e) podpis.
- (§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).